

Ezért mondja a Prédikátor könyve: "Aki a szelet nézi, nem vet az, és aki a sűrű fellegre néz, nem arat." /11,4/ A szántóvetőt nem ejtheti kétségbe, hogy az elvetett mag még mennyi fagynak, viharok, szélnek van kitéve. Nem aggodalmaskodhatik, hogy még ezután jön a nagy tél. Ő szánt és vet, mert télben is tavaszról, érlelő májusi esőről "álmodik", abban reménykedik.

Milyen remény van?

Amikor azt vizsgáljuk, hogy milyen remény van, kizárólag a keresztyén reménységre gondolunk. Ennek az az ismertetőjele, hogy túl nő ennek a világnak a keretein. Egyszerű, és világos ez a beszéd: "Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk." /1 Kor 15,19/ A Szentírás tanítása szerint a keresztyén reménység az üdvösség reménysége, a feltámadás reménysége és Krisztus visszajövetelének reménysége.

Az üdvösség reménye. Gondoljunk csak Heidelbergi Káténk első kérdésére és feleletére! Micsoda rendíthetetlen reménység szólal meg belőle! "Az, hogy mind testestől, mind lelkestől... Ezért Ő, Szentlelke által, a örök élet felől engem is biztosít és szív szerint hajlandóvá és készvé tesz arra, hogy ezentul Ő-neki éljek." Egy atyai barátom tanácsára úgy mondom el magamban naponként e Hitvallást, mint a Miatyánkot. Hadd adjam tovább e drága tanácsot. Fürdesd meg lelkedet, szívedet, elmédet, hitedet naponként e himnuszmagasságu, szárnyaló hitvallásban, hogy a te trombitád se bizonytalan zengésű legyen, hanem hangozzék rajtad keresztül is az üdvösség reménysége.

A feltámadás reménye. Ott élt már az ószövetségi kegyesek szívében, Jób és Dávid szívében. Ott élt az első keresztyének szívében. Bizonyítékul elég néhány keresztyén sírkövet elcl-